

Suradnja sa školama, vrtićima i njihovim stručnim suradnicima

Roditelji se često pitaju trebaju li razgovarati s učiteljem svog djeteta o posvojenju ili djetetovoj prošlosti. Dobro je pravilo, kojeg se treba pridržavati, dijeljenje samo onih podataka koji su važni za olakšavanje djetetove prilagodbe i zaštitu vašeg djeteta i njegovih prijatelja iz razreda. Osim roditelja i uže obitelji, škola je često najdosljedniji i najpredvidljiviji dio djetetova života. Dakle, za djecu koja su možda doživjela traumatične životne događaje, poput zlostavljanja i zanemarivanja te odvojenost od bliskih osoba, strukturirano okruženje u učionici koje uključuje interakciju s odraslima koji pružaju podršku može pomoći djeci u boljoj prilagodbi i smanjenju emocionalnih, ponašajnih i socijalnih poteškoća.

Uputite odgojitelje i učitelje u specifičnosti posvojenja te ih upoznajte s potrebama svojega djeteta, naročito s onim potrebama u razdoblju prilagodbe. Tako će bolje razumjeti vašu situaciju te će svoj pristup moći bolje prilagoditi vašemu djetetu. Upoznajte ih s izrazima kojima bi se mogli koristiti (npr. biološka obitelj, biološka majka umjesto prava obitelj, prava majka), potaknite ih da kod djece osvijeste da postoje različitosti te ih podsjetite na pravo na privatnost informacija vašega djeteta.

Dodatan savjet: Posvojenoj djeci neki sadržaji mogu biti posebno teški, npr. crtanje obiteljskoga stabla, lektira s likovima napuštene djece, donošenja dječjih fotografija i sl. Na vrijeme upozorite na to odgojitelje i učitelje i zamolite da se aktivnosti u vrtićkoj skupini ili razredu baziraju na senzibilizaciji djece o različitim načinima osnivanja obitelji, ali i općenito, o različitim strukturama obitelji.

